

Sygn. akt **III AUa 1025/17**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Marta Sawińska

Sędziowie: SSA Małgorzata Woźniak-Zendran (spr.)

del. SSO Roman Walewski

Protokolant: st.sekr.sąd. Emilia Wielgus

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2018 r. w Poznaniu

sprawy **J. A.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

przy udziale zainteresowanego Zespołu Elektrowni (...) - (...) S.A z siedzibą w K.

w przedmiocie wszczęcia postępowania w sprawie wydania decyzji o obowiązku opłacania składek na Fundusz Emerytur Pomostowych z tytułu zatrudnienia

na skutek apelacji zainteresowanego Zespołu Elektrowni (...) S.A. z siedzibą w K. i Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.

od wyroku Sądu Okręgowego w Koninie

z dnia 22 sierpnia 2017 r. sygn. akt III U 488/16

I. zmienia zaskarżony wyrok w całości w ten sposób, że:

1. oddala odwołanie;
2. zasądza od odwołującego J. A. na rzecz pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

II. zasądza od odwołującego J. A. na rzecz pozwanego Zakładu Ubezpieczeń

Społecznych II Oddział w P. i zainteresowanego Zespołu Elektrowni (...) S.A. z siedzibą w K. kwotę po 270 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.

del. SSO Roman Walewski	SSA Marta Sawińska	SSA Małgorzata Woźniak-Zendran
-------------------------	--------------------	--------------------------------

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24.05.2016 r. nr (...) znak (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. odmówił J. A. wszczęcia postępowania w sprawie wydania decyzji o obowiązku opłacania składek na Fundusz Emerytur Pomostowych z tytułu zatrudnienia przez płatnika składek (...) S.A.

Od decyzji tej J. A. wniósł odwołanie i wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie o obowiązku opłacania za niego składek na Fundusz Emerytur Pomostowych przez płatnika składek z tytułu zatrudnienia i wykonywania przez niego prac o szczególnym charakterze i zasądzenie kosztów postępowania na rzecz odwołującego.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od odwołującego na rzecz organu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Wezwany w charakterze zainteresowanego Zespół Elektrowni (...) - (...) S.A. wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy w Koninie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, wyrokiem z dnia 22 sierpnia 2017 r. wydanym w sprawie III U 488/16:

1. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązał pozwanego do wydania decyzji o obowiązku opłacania za wnioskodawcę składek na fundusz emerytur pomostowych z tytułu zatrudnienia przez płatnika składek (...) S.A.;
2. zasądził od pozwanego na rzecz odwołującego kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

U podstaw powołanego rozstrzygnięcia leży następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

J. A. ur. (...) został zatrudniony w wymiarze pełnego etatu na stanowisku operatora turbiny od 01.07.1988r. Od 01.04.2006r. został zatrudniony na stanowisku Dyżurnego Inżyniera (...). Do jego obowiązków należało kierowanie prac całej elektrowni, kontrola wszystkich parametrów.

Zespół Elektrowni (...) - (...) S.A. zgodnie z art. 41 ust. 4 ustawy o emeryturach pomostowych prowadzi wykaz stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze i prace, na których wykonywane są bezpośrednio przy sterowaniu blokami energetycznymi wytwarzającymi energię elektryczną i ciepłą.

Stanowisko zajmowane przez odwołującego nie zostało umieszczone na tej liście.

W dniu 4 maja 2011 roku odwołujący złożył skargę do Państwowej Inspekcji Pracy (...) w P. i wniósł o umieszczenie go w ewidencji pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w związku z zatrudnieniem na stanowisku Dyżurnego Inżyniera (...)((...) w elektrowni w A..

Decyzją z dnia 30 maja 2011 r. nr (...) Inspektor Pracy Państwowej Inspekcji Pracy (...) w K., działając na podstawie art. 33 ust. 1 pkt 1 i art. 11 a ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy, odmówił nakazania umieszczenia J. A. w ewidencji pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Z rozpoznania przeprowadzonego w oparciu o opis stanowiska pracy, identyfikację zagrożeń bhp na stanowisku pracy, oględzin stanowiska i przestrzeni pracy stwierdzono, że nie jest uzasadnione kwalifikowanie pracy dyżurnego inżyniera ruchu jako pracy o szczególnym charakterze, w oparciu o wskazania wynikające z załącznika 2 pkt 13 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych. W myśl zawartych tam warunków, za prace takie uznaje się czynności sterowania, wykonywane przez osoby zatrudnione na instalacjach mogących stwarzać zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej ze skutkami dla bezpieczeństwa publicznego. Powyższe odnosi się do procesów technologicznych realizowanych z udziałem substancji niebezpiecznych w zakładach zaliczanych do kategorii dużego ryzyka ((...)) lub zwiększonego ((...)) ryzyka wystąpienia poważnej awarii, w rozumieniu Prawa ochrony środowiska, natomiast Elektrownia (...) nie zalicza się do takich zakładów. Zdaniem inspektora pracy, nie było również podstaw do zakwalifikowania pracy wykonywanej na stanowisku dyżurnego inżyniera ruchu do pracy o szczególnym charakterze wymienionej w pkt 14 lub pkt 16 Załącznika nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych,

gdyż jej charakter nie spełnia wymogów tam zawartych. Kryteria tam wskazane odnoszą się bowiem w sposób jednoznaczny do pracy przy bezpośrednim sterowaniu procesami technicznymi mogącymi stwarzać awarię techniczną z określonymi skutkami lub do pracy bezpośrednio przy sterowaniu blokami energetycznymi wytwarzającymi energię elektryczną lub ciepłą. Dyżurny inżynier ruchu wykonuje na stanowisku szereg czynności również o charakterze administracyjno-organizacyjnym, a na sterowanie procesami technicznymi oraz na funkcjonowanie bloku energetycznego oddziałuje w sposób pośredni. Główne czynności technologiczne w tym obszarze wykonywane są przez operatorów, co wynika z istniejącej zależności operacyjnej między poszczególnymi stanowiskami pracy. Dyżurny ruchu nie sprawuje pełnej i bezpośredniej kontroli nad procesami technicznymi mogącymi stwarzać awarię techniczną lub nad przebiegiem eksploatacji bloków energetycznych. W tej sytuacji brak jest podstaw do nakazania umieszczenia strony w ewidencji pracowników wykonujących pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze.

Od powyższej decyzji J. A. wniósł odwołanie, zarzucając naruszenie art. 3 ust. 3 ustawy o emeryturach pomostowych w zw. z pkt 14, ewentualnie pkt 16 Załącznika nr 2 do ustawy, poprzez ich błędną wykładnię oraz naruszenie przepisów postępowania: art. 7 i art. 77, art. 80 i art. 84 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, ze zm.).

Postanowieniem z dnia 15 lipca 2011 r. Okręgowy Inspektor Pracy w P., działając na podstawie art. 134 K.p.a., stwierdził niedopuszczalność odwołania.

Postanowienie to zostało zaskarżone przez J. A..

Po rozpoznaniu odwołania, Wojewódzki Sąd Administracyjny w P. wyrokiem z dnia 10 lutego 2012 r. sygn. akt II SA/Po 1222/11 uchylił zaskarżone postanowienie. Sąd wskazał, iż organy inspekcji pracy - otrzymawszy skargę pracownika wniesioną w oparciu o art. 41 ust. 6 ustawy o emeryturach pomostowych, obowiązane są wszcząć postępowanie kontrolne na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 9a ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy i zakończyć je stosowną decyzją.

Rozpoznając ponownie odwołanie J. A. od decyzji organu I instancji z dnia 30 maja 2011 r., Okręgowy Inspektor Pracy w P. decyzją z dnia 16 maja 2012 r. Nr(...), uchylił zaskarżoną decyzję i umorzył postępowanie organu pierwszej instancji w całości.

Na skutek skargi J. A., Wojewódzki Sąd Administracyjny w P. wyrokiem z 7 listopada 2012r. (sygn. akt II SA/Po 628/12) uchylił zaskarżoną decyzję, określił, że decyzja nie może być wykonana oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania.

Okręgowy Inspektor Pracy w P. decyzją z 1 lutego 2013r. na podstawie art. 138 §1 pkt 2 kpa w zw. z art. 19 ust. 1 pkt 5 ustawy z 13 kwietnia 2007r. o Państwowej Inspekcji Pracy oraz w zw. z art. 3 ust. 3 i załącznika nr 2 pkt 24 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję organu I instancji 30 maja 2011r.

Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w P. na decyzję Okręgowego Inspektora Pracy wniósł J. A., zaskarżając ją w całości.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w P. wyrokiem z 7 marca 2014r. (sygn. akt II SA/Po 450/13) oddalił skargę, a wyrokiem z dnia 11.02.2016r., sygn.. akt I OSK 1684/14 Naczelny Sąd Apelacyjny oddalił skargę kasacyjną od powyższego wyroku.

W dniu 27.04.2016r. odwołujący złożył do pozwanego wniosek o wydanie decyzji o obowiązku opłacania przez płatnika (zainteresowaną) składek na Fundusz Emerytur Pomostowych. We wniosku odwołujący podkreślił, że charakter jego pracy na stanowisku Dyżurnego Inspektora (...) wskazuje, że wykonuje on pracę o szczególnym charakterze.

Rozpoznając ten wniosek, zaskarżoną decyzją, pozwany odmówił wydania decyzji J. A. dotyczącej obowiązku opłacania składek na Fundusz Emerytur Pomostowych z tytułu zatrudnienia przez płatnika składek (...) S.A.

Od powyższej decyzji J. A. wniósł odwołanie.

W toku postępowania Sąd I instancji przeprowadził dowód z opinii biegłego z zakresu BHP P. K..

W oparciu o powyższą opinię Sąd Okręgowy ustalił, że jest możliwe uznanie odwołującego J. A. za wykonującego pracę w szczególnym charakterze według art. 3 ust. 3 ustawy o emeryturach pomostowych po dniu wejścia w życie tej ustawy według wykazu prac o szczególnym charakterze stanowiącego załącznik nr 2 pkt. 14 i 16 do tej ustawy. Natomiast nie jest możliwe uznanie ww. pracownika za wykonującego pracę w szczególnych warunkach według art. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych po dniu wejścia w życie tej ustawy według wykazu prac o szczególnym charakterze stanowiącego załącznik nr 1 pkt. do tej ustawy.

W ocenie biegłego, zakres obowiązków i odpowiedzialności osoby zatrudnionej na stanowisku Dyżurnego Inżyniera (...) oraz zeznania świadków potwierdzają spełnienie wykonywania przez odwołującego prac przy bezpośrednim sterowaniu procesami technicznymi mogącymi spowodować awarię techniczną z poważnymi skutkami dla bezpieczeństwa publicznego, jak i wykonywania prac bezpośrednio przy sterowaniu blokami energetycznymi wytwarzającymi energię elektryczną lub ciepłą, które stanowią pkt 12 i 16 załącznika nr 2 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych, tj. Dz. U. z 2015r. poz. 965 z późn. zm. Okoliczności, że Dyżurny Inżynier (...) w czasie pracy wykonuje inne obowiązki, nie wyklucza bowiem uznania tej pracy za pracę o szczególnym charakterze.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał odwołanie za uzasadnione.

Na wstępie rozważań Sąd I instancji wyjaśnił, że przedmiotem sporu było ustalenie czy wnioskodawca zasadnie domaga się przez opłacania za niego przez pracodawcę- zainteresowaną Spółkę - składek na Fundusz Emerytur Pomostowych.

Zgodnie z treścią art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz.U.2008.237.1656 ze zm.),ustawa określa:

- 1) warunki nabywania i utraty prawa do emerytur i rekompensat przez niektórych pracowników wykonujących pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, o których mowa w art. 24 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.2)
- 2) rodzaje prac w szczególnych warunkach i prac o szczególnym charakterze, których wykonywanie uprawnia do emerytury pomostowej;
- 3) zasady postępowania w sprawach emerytur pomostowych;
- 4) organizację i zasady działania Funduszu Emerytur Pomostowych;
- 5) zasady i tryb opłacania składek na Fundusz Emerytur Pomostowych oraz zasady finansowania emerytur pomostowych i rekompensat;
- 6) obowiązki Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz płatników składek w zakresie tworzenia i prowadzenia centralnego rejestru i wykazu stanowisk pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze oraz centralnego rejestru i ewidencji pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze.

Stosownie do unormowań ustawy o emeryturach pomostowych, jedynym podmiotem uprawnionym do kwalifikowania danego rodzaju pracy jako pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze jest wyłącznie pracodawca - jako płatnik składek, u którego praca taka jest wykonywana. Ocena ryzyka zawodowego na wszystkich stanowiskach pracy jest bowiem, zgodnie z art. 226 k.p. oraz przepisami rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (tekst jedn.: Dz. U. z 2003 r. Nr 169, poz. 1650 z późn. zm.), obowiązkiem pracodawcy.

Należy podkreślić, że pracodawca (bez względu na jego status organizacyjno-prawny) jest zobowiązany, stosownie do art. 41 ust. 4 u.e.p., prowadzić wykaz stanowisk pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, oraz ewidencję pracowników wykonujących takie prace.

Kontrola prawidłowości zakwalifikowania określonej pracy jako wykonywanej w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze przebiega w trybie art. 41 ust. 6 u.e.p.

W przypadku nieumieszczenia w ewidencji pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, za których jest przewidziany obowiązek opłacania składek na Fundusz Emerytur Pomostowych, pracownikowi przysługuje skarga do Państwowej Inspekcji Pracy.

W przypadku uwzględnienia tej skargi właściwe organy Państwowej Inspekcji Pracy uprawnione są do nakazania pracodawcy umieszczenia pracownika w ewidencji pracowników wykonujących pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze.

Umieszczenie pracownika w ewidencji, o której mowa w art. 41 ust. 4 pkt 2 ustawy o emeryturach pomostowych, następuje, gdy są spełnione łącznie dwa warunki:

- 1) pracownik wykonuje rodzaj pracy określony w załączniku nr 2 do ustawy i
- 2) jest zatrudniony u danego pracodawcy w pełnym wymiarze czasu pracy.

Nie ma natomiast znaczenia, czy poza pracą o szczególnym charakterze w godzinach pracy wykonuje także inne dodatkowe czynności.

W uchwale 7 sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 13 listopada 2012 r. I OPS 4/12 stwierdzono, że Państwowa Inspekcja Pracy jest organem powołanym do sprawowania nadzoru i kontroli przestrzegania prawa pracy, a w szczególności przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy (art. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy, Dz. U. Nr 89, poz. 589 ze zm.). Do jej zadań należy - zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 9a ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy - kontrola ewidencji pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, o której mowa w art. 41 ust. 4 pkt 2 ustawy o emeryturach pomostowych.

Stosownie do przepisu art. 41 ust. 4 ustawy o emeryturach pomostowych płatnik składek (pracodawca) obowiązany jest prowadzić:

- 1) wykaz stanowisk pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, oraz
- 2) ewidencję pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, za których jest przewidziany obowiązek opłacania składek na Fundusz Emerytur Pomostowych.

Płatnik składek (pracodawca) przekazuje do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych informacje zawarte w wykazie stanowisk w deklaracji rozliczeniowej, o której mowa w art. 46 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, a informacje zawarte w ewidencji pracowników - w zgłoszeniu danych o pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze za dany rok kalendarzowy w terminie do dnia 31 marca następnego roku kalendarzowego.

Z kolei Zakład Ubezpieczeń Społecznych prowadzi:

- 1) centralny rejestr stanowisk pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, oraz

2) centralny rejestr pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, za których przewidziany jest obowiązek opłacania składek na Fundusz Emerytur Pomostowych.

Naczelny Sąd Administracyjny w ww orzeczeniu podkreślił, że ustawa nie określa wprost relacji między wykazem stanowisk i ewidencją pracowników, które prowadzi płatnik składek, a centralnymi rejestrami stanowisk pracy i pracowników, które prowadzi Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a w szczególności trybu weryfikowania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych wykazu stanowisk i ewidencji pracowników, które jest obowiązany prowadzić płatnik składek (pracodawca).

Wg NSA, obowiązek opłacania składki oraz spełnienie warunku nabycia prawa do emerytury pomostowej zależą od faktycznego wykonywania przez pracownika prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, wymienionych w załącznikach nr 1 i 2 do ustawy, a nie od umieszczenia pracownika w ewidencji prowadzonej przez pracodawcę (płatnika składek). W tym stanie rzeczy doszedł do wniosku, że ewidencja, o której mowa w art. 41 ust. 4 pkt 2 ustawy o emeryturach pomostowych, ma na celu ujawnienie pracowników, którzy wykonują prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze (określone w załączniku nr 1 i 2 do ustawy), bez względu na to, jaki jest rozmiar tych prac i czy pracownik poza pracą w tych warunkach wykonuje także prace innego rodzaju.

Oznacza to, iż organy Państwowej Inspekcji Pracy w postępowaniu o nakazanie pracodawcy umieszczenia pracownika w ewidencji lub wykreślenia pracownika z ewidencji, rozstrzygają wyłącznie o tym, czy pracownik wykonuje prace na stanowisku pracy, na którym są wykonywane prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, bez względu na to, czy taki pracownik wykonuje dodatkowo także inne prace. Ocena, czy wykonywanie tych innych prac powoduje, że pracownik wykonuje (lub nie wykonuje) prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w pełnym wymiarze czasu pracy w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy, należy do organów rentowych i sądów powszechnych, ponieważ są to okoliczności dotyczące obowiązku opłacania składek na Fundusz Emerytur Pomostowych oraz spełnienia warunku nabycia prawa do emerytury pomostowej, a nie okoliczności, od których zależy umieszczenie lub nieumieszczenie pracownika w ewidencji, o której mowa w art. 41 ust. 4 pkt 2 ustawy o emeryturach pomostowych.

Nie ulega wątpliwości, że stanowisko wnioskodawcy nie zostało umieszczone w ewidencji pracowników wykonujących pracę w warunkach szczególnych, czy w szczególnym charakterze, z czym nie zgadza się wnioskodawca.

Na podstawie opinii biegłego specjalisty z zakresu BHP, Sąd ustalił, że niezasadne było pominięcie przez płatnika składek stanowiska wnioskodawcy w tej ewidencji, gdyż zakres obowiązków i odpowiedzialności Dyżurnego Inspektora (...) wskazuje, iż jest to praca o szczególnym charakterze.

W wyroku z dnia 22 lutego 2012r. II UK 130/11 2012-02-22 Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że obowiązek opłacania składek na Fundusz Emerytur Pomostowych dotyczy pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w pełnym wymiarze czasu pracy (art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych, Dz.U. Nr 237, poz. 1656 ze zm.).

Oznacza to, że to pracodawca ma obowiązek opłacania za niego składki na fundusz emerytur pomostowych z tytułu zatrudnienia przez płatnika składek (...) S.A.

Bez znaczenia pozostaje w niniejszej sprawie fakt, że Inspekcja Pracy uznała, że praca wykonywana przez odwołującego nie powinna być umieszczona w ewidencji pracowników wykonujących pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze jest bez znaczenia. Zgodnie bowiem z brzmieniem art. 11 a o Państwowej Inspekcji Pracy, właściwe organy Państwowej Inspekcji Pracy są uprawnione do nakazania pracodawcy umieszczenia pracownika w ewidencji pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, o której mowa w art. 41 ust. 4 pkt 2 ustawy o emeryturach pomostowych, wykreślenia go z ewidencji oraz sporządzenia korekty dokonanego wpisu w tej ewidencji.

Przepis art. 41 ust. 4 pkt 2 ustawy o emeryturach pomostowych reguluje więc obowiązek płatnika składek na Fundusz Emerytur Pomostowych umieszczenia pracownika w ewidencji pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, za których przewidziany jest obowiązek opłacania składek na w/w Fundusz. Zatem podmiotem uprawnionym do kwalifikowania danego rodzaju pracy, jako pracy wykonywanej w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, jest pracodawca (płatnik składek). Dotyczy to jednak sytuacji, gdy nie ma sporu między pracownikiem a pracodawcą co do charakteru pracy na zajmowanym przez pracownika stanowisku. Zakres przedmiotowy stosowania nakazów unormowanych w art. 11 a ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy wyznacza regulacja ustawy o emeryturach pomostowych. Przyjęta regulacja zakresu właściwości Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w ustawie o emeryturach pomostowych oraz właściwość sądów powszechnych w sprawach ubezpieczeń społecznych, w tym i emerytur pomostowych, ogranicza zakres właściwości organów Państwowej Inspekcji Pracy do spraw, w których kwalifikacja pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze nie jest sporna. W razie sporu, właściwym do kwalifikacji jest Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a następnie sąd powszechny. W związku z powyższym, z uwagi na istniejący spór właściwym do rozstrzygnięcia w niniejszym postępowaniu był Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a następnie sąd powszechny, który w tym zakresie nie jest związany stanowiskiem Państwowej Inspekcji Pracy.

Z uwagi na powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzekł jak w pkt I wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015. 1804 ze zm.).

Apelacje od powyższego wyroku wnieśli: pozwany organ rentowy oraz płatnik składek, zaskarżając go w całości.

Pozwany organ rentowy zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

1. naruszenie art. 11a ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy w zw. z art. 41 ust. 4 pkt 1 i 2 i art. 41 ust. 6 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych poprzez zobowiązanie organu rentowego do wydania decyzji o obowiązku opłacania składek na fundusz emerytur pomostowych z tytułu zatrudnienia przez płatnika składek (...) S.A. w K., podczas gdy odwołujący nie został zamieszczony przez pracodawcę w ewidencji, o której mowa w art. 41 ust. 4 pkt 2 ustawy i wykorzystał ze skutkiem dla siebie niekorzystnym właściwy w takim wypadku tryb administracyjny, tj. skargi do inspekcji pracy;
2. naruszenie art. 227 k.p.c. poprzez niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy wskutek oddalenia wniosku dowodowego organu rentowego o przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego z zakresu BHP na okoliczność, czy praca odwołującego u zainteresowanego płatnika składek jest pracą w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze;
3. naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego z pominięciem zasad logiki oraz w oderwaniu od kryteriów określonych w pkt 14 i 16 załącznika nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych prowadzącą w konsekwencji do błędnego przyjęcia, że istniały podstawy do uznania, że praca odwołującego jest pracą o szczególnym charakterze;
4. naruszenie art. 3 ust. 3 i art. 35 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych polegające na uznaniu, że odwołujący wykonuje pracę o szczególnym charakterze, podczas gdy wyniki postępowania dowodowego nie dawały podstaw do takich ustaleń.

Wskazując na powyższe pozwany organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania oraz o zasądzenie od odwołującego na swoją rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych za obie instancje.

Z kolei płatnik składek zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

1. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 3 ust. 3 i pkt 14 i 16 załącznika nr 2 ustawy o emeryturach pomostowych poprzez błędne uznanie, że możliwe jest zakwalifikowanie odwołującego za wykonującego pracę o szczególnym charakterze;

2. naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, tj.:

a. art. 217 § 1 i 3 k.p.c. w zw. art. 227 k.p.c. poprzez niedopuszczenie zgłoszonego prawidłowo dowodu z opinii innego biegłego z dziedziny BHP na okoliczność ustalenia, czy możliwe jest uznanie odwołującego za wykonującego pracę w warunkach szczególnych według art. 3 ustawy o emeryturach pomostowych po dniu wejścia w życie tej ustawy, według wykazu prac w szczególnych warunkach stanowiących załącznik do tej ustawy, a także czy praca wykonywana przez odwołującego na stanowisku (...) jest pracą wymienioną w pkt 14 i 16 załącznika nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych lub pracą przy bezpośrednim sterowaniu blokami energetycznymi wytwarzającymi energię elektryczną lub ciepłą na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy, a w konsekwencji niewyjaśnienie w sposób dostateczny spornych okoliczności mających istotne znaczenie dla sprawy;

b. art. 233 k.p.c. polegające na wydaniu wyroku bez wyjaśnienia wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy oraz poprzez dokonanie ustaleń faktycznych sprzecznych z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego i oparcie rozstrzygnięcia na wadliwie sporządzonej opinii biegłego z zakresu BHP w zakresie możliwości uznania odwołującego za wykonującego pracę w szczególnym charakterze, podczas gdy materiał dowodowy nie pozwala na stwierdzenie świadczenia pracy w szczególnych warunkach.

Wskazując na powyższe płatnik składek wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołanie, a ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Jednocześnie płatnik składek wniósł o zasądzenie od odwołującego na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania za obie instancje. Ponadto apelujący wniósł o uzupełnienie i powtórzenie postępowania dowodowego.

Odwołujący wniósł o oddalenie obu apelacji i zasądzenie od apelujących na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacje zasługiwały na uwzględnienie, aczkolwiek z innych względów aniżeli powołane w środkach odwoławczych.

W pierwszej kolejności należy wyjaśnić, że ocena prawidłowości zaskarżonego wyroku oraz poprzedzającej go decyzji pozwanego organu rentowego sprowadzić się winna na wstępie do konieczności rozstrzygnięcia kwestii właściwości organu do wydania decyzji w przedmiocie obowiązku do opłacania składek na Fundusz Emerytur Pomostowych z tytułu zatrudnienia wnioskodawcy przez zainteresowanego płatnika składek, a także należało ocenić, czy wnioskodawca jest uprawniony do zgłoszenia wniosku o wszczęcie postępowania i wydania decyzji w tym przedmiocie.

Zgodnie z art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1778 ze zm.) w razie sporu dotyczącego obowiązku ubezpieczeń społecznych Zakład wydaje decyzję osobie zainteresowanej oraz płatnikowi składek. Na mocy odesłania z art. 40 ust. 7 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1924) przepis ten znajduje zastosowanie również do obowiązków w zakresie opłacania składek na Fundusz Emerytur Pomostowych.

Czy jednak to wnioskodawcy, jako osobie która w przyszłości zamierza ubiegać się o emeryturę pomostową, służy uprawnienie do domagania się ustalenia przez pozwanego zakładu obowiązku pracodawcy opłacania za wnioskodawcę składki na przedmiotowy Fundusz.

Zdaniem tut.Sądu, wbrew stanowisku Sądu Okręgowego, odpowiedź na to pytanie nie może być, w okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy, twierdząca.

Podkreślić bowiem należy, iż w myśl art. 11a z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 623 ze zm.) właściwe organy Państwowej Inspekcji Pracy są uprawnione do nakazania pracodawcy umieszczenia pracownika w ewidencji pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, o której mowa w art. 41 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych, wykreślenia go z ewidencji oraz do sporządzenia korekty dokonanego wpisu w tej ewidencji. Powyższa kompetencja Państwowej Inspekcji Pracy związana jest z uprawnieniem pracownika do złożenia skargi w oparciu o art. 41 ust. 6 ustawy o emeryturach pomostowych, czyli w przypadku nieumieszczenia go w ewidencji pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, za których jest przewidziany obowiązek opłacania składek na Fundusz Emerytur Pomostowych.

Zgodnie bowiem z art. 41 ust. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, pracodawca - płatnik wskazanych składek zobowiązany jest prowadzić: wykaz stanowisk pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze oraz ewidencję pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, za których jest przewidziany obowiązek opłacania składek na Fundusz Emerytur Pomostowych.

Przyznanie jednak uprawnienia do zawiadomienia właściwych organów inspekcji pracy o niewpisaniu pracownika do ewidencji określonej w art. 41 ust. 4 pkt 2 ustawy o emeryturach pomostowych nie dowodzi, że pracownik ten może skutecznie żądać rozstrzygnięcia przez te organy, czy rodzaj świadczonej przez niego pracy powinien być zaliczony do kategorii prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub pracy o szczególnym charakterze. Nie oznacza to też, że organy PIP w takich przypadkach - wykorzystując instrumenty przewidziane w art. 11a ustawy o PIP - mogą nakazać pracodawcy umieszczenie pracownika w ewidencji. Należy bowiem pamiętać, że to pracodawca określa wykaz stanowisk pracy, na których - w jego zakładzie pracy - wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze (art. 41 ust. 4 pkt 1 ustawy o emeryturach pomostowych). Zatem pracodawca (płatnik składek), tworząc przedmiotowy wykaz, jest uprawniony do kwalifikowania danego rodzaju pracy jako wykonywanej w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze.

Z powyższego wynika, że organy inspekcji pracy - otrzymawszy skargę pracownika złożoną w oparciu o art. 41 ust. 6 ustawy o emeryturach pomostowych - zobowiązane są prowadzić postępowanie kontrolne na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 9a ustawy o PIP. Postępowanie to może zakończyć się wydaniem, na podstawie art. 11a ustawy o PIP, nakazu o wpisanu pracownika do ewidencji, jeżeli dane stanowisko pracy zostało przez samego pracodawcę zaliczone do wykazu stanowisk pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, a pomimo to pracownik - spełniający wszystkie warunki do objęcia go obowiązkiem opłacania składek na Fundusz Emerytur Pomostowych - nie został umieszczony w ewidencji.

W związku z tym należy podzielić pogląd wyrażony w wyroku zapadłym z odwołania wnioskodawcy przed Naczelnym Sądem Administracyjnym, jak również wcześniejsze poglądy tego Sądu wyrażone przykładowo w wyroku z 26.03.2015r. I OSK 2378/13 czy z dnia 19 kwietnia 2011r. sygn. akt I OSK 1969/10 Lex nr 919866, że nakazanie wpisania do ewidencji pracownika świadczącego pracę na stanowisku niezaliczonym do wykazu stanowisk, o jakim mowa w art. 41 ust. 4 pkt 1 ustawy o emeryturach pomostowych, byłoby w istocie wiążącym ustaleniem, czy określone stanowisko (zajmowane przez danego pracownika) spełnia wymogi przewidziane w ustawie o emeryturach pomostowych. Tymczasem do dokonywania tego rodzaju ustaleń (jakie stanowiska spełniają warunki ustawy o emeryturach pomostowych) organy inspekcji pracy nie są umocowane.

Powołane regulacje w sposób oczywisty ograniczają bowiem zakres właściwości organów Państwowej Inspekcji Pracy do spraw, w których kwalifikacja pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze nie jest sporna. W razie pojawiających się w tym zakresie zastrzeżeń, właściwym do rozstrzygnięcia sporu nie jest organ Państwowej Inspekcji Pracy, lecz Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a następnie sąd powszechny. Na takie wyznaczenie granic rozdzielenia właściwości Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i właściwości Państwowej

Inspekcji Pracy wskazuje regulacja zawarta w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447 z późn. zm.).

Nie oznacza to jednak, jak tego domaga się wnioskodawca, że to z wniosku pracownika, Zakład ubezpieczeń, a następnie sąd, są uprawnieni, w razie niezaliczenia przez pracodawcę do wykazu stanowisk pracy, o którym mowa w art.41 ust.4 pkt 1 -określonego stanowiska- przesądzać o konieczności jego zaliczenia, a tym samym umieszczenia pracownika w ewidencji, o której mowa w art.41 ust.4 pkt 2 ustawy o emeryturach pomostowych i obowiązku opłacania z tego tytułu składki.

Ustawodawca nie przewidział takiego trybu.

Na pełną aprobatę zasługuje natomiast utrwalony już w orzecznictwie sądów administracyjnych pogląd, że oceniając przedmiotowy zakres stosowania nakazów unormowanych w art. 11a ustawy o PIP, należy mieć na uwadze zawarte w ustawie o emeryturach pomostowych regulacje określające zakres kompetencji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz sądów powszechnych w sprawach ubezpieczeń społecznych, w tym i emerytur pomostowych. W myśl art. 10 ust. 1 tej ustawy, przedsiębiorca, a zatem sam płatnik składek może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie. Udzielenie interpretacji następuje w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie (art. 10 ust. 5 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej). Odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych służy natomiast do właściwego sądu pracy i ubezpieczeń społecznych. Na właściwość w tego rodzaju sprawach sądu pracy i ubezpieczeń społecznych w szeregu orzeczeniach wskazał Sąd Najwyższy. W postanowieniu z dnia 18 stycznia 2012 r. o sygn. akt II UK 113/11 SN stwierdził, że w sprawach z odwołania od decyzji organu rentowego w przedmiocie interpretacji co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie, właściwy jest sąd powszechny (sąd pracy i ubezpieczeń społecznych). Także Naczelny Sąd Administracyjny w uchwale siedmiu sędziów z dnia 13 listopada 2012 r. o sygn. akt I OPS 4/12 wskazał, że sprawy o emerytury pomostowe oraz sprawy dotyczące obowiązku opłacania składek na Fundusz Emerytur Pomostowych są sprawami z zakresu ubezpieczeń społecznych.

Oznacza to, że sporny charakter sprawy zakwalifikowania pracy pracownika do prac wykonywanych w szczególnych warunkach, co jest warunkiem umieszczenia tego pracownika w omawianej ewidencji, wymaga rozstrzygnięcia tej kwestii przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a następnie, w razie złożenia odwołania, przez sąd pracy i ubezpieczeń społecznych, ale nie w trybie zainicjowanym w niniejszej sprawie.

W świetle powyższych rozważań należy bowiem przyjąć, że ocena charakteru pracy jako wykonywanej w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, a także powstanie obowiązku opłacania składek na Fundusz Emerytur Pomostowych należy do organów rentowych i sądów powszechnych, ale na podstawie art. 38 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z art. 40 ust. 7 ustawy o emeryturach pomostowych, organ rentowy jest uprawniony do wydania decyzji w przedmiocie obowiązku opłacania przez pracodawcę składek na Fundusz Emerytur Pomostowych - tylko z inicjatywy samego pracodawcy, gdy występuje o interpretację w tym zakresie albo gdy organ rentowy- po przeprowadzeniu kontroli –sam stwierdzi istnienie takiego obowiązku.

Nie jest natomiast możliwe wszczęcie postępowania w tym przedmiocie na wniosek pracownika dla potrzeb innego postępowania – w tym przypadku dla potrzeb przyszłego postępowania o emeryturę pomostową.

Wnioskodawca nie jest bowiem ,niewątpliwie, w niniejszej sprawie osobą zainteresowaną w rozumieniu art. 38 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Należy bowiem zauważyć, że stosownie do treści art. 36 ust. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, składka na Fundusz Emerytur Pomostowych jest finansowana w całości przez płatnika składek, a zatem obowiązek ten nie ma wpływu na prawa i obowiązki pracownika.

Jednocześnie, nawet ewentualne stwierdzenie obowiązku opłacania składek na Fundusz Emerytur Pomostowych pozostawałoby bez znaczenia dla oceny prawa pracownika do emerytury pomostowej, wszak według art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, opłacanie składek nie stanowi warunku przyznania prawa do emerytury pomostowej.

Wymaga bowiem wyjaśnienia, że składki na Fundusz Emerytur Pomostowych nie mają charakteru wzajemnego, a ich uiszczanie nie przesądza samo w sobie o prawie do emerytury pomostowej.

O spełnieniu warunków wymaganych do nabycia prawa do emerytury pomostowej, w tym warunku wykonywania pracy o szczególnym charakterze i wymaganego okresu świadczenia takiej pracy (art. 4 pkt 2 ustawy o emeryturach pomostowych), rozstrzyga organ rentowy, a w razie wniesienia odwołania - sąd powszechny (art. 25 ustawy o emeryturach pomostowych) – wyłącznie w ramach postępowania o prawo do emerytury pomostowej. W ramach tego postępowania ustala się, czy został spełniony przez pracownika warunek wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze przez co najmniej 15 lat. Tak więc to organ rentowy, a w razie sporu i wniesienia odwołania - sąd powszechny, rozstrzyga o tym, czy przez wymagany okres co najmniej 15 lat pracownik wykonywał prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. W tym postępowaniu rozstrzyga się także o tym, czy były to prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, wykonywane w pełnym wymiarze czasu pracy, w rozumieniu art. 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Podkreślić przy tym należy, iż prawo do emerytury pomostowej zależy więc od tego, czy pracownik wykonywał prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze przez okres co najmniej 15 lat, a nie od tego, czy był umieszczony w ewidencji pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. O tym, że pracownik spełnia lub nie spełnia warunku nabycia prawa do emerytury pomostowej, nie może zatem rozstrzygać wpis do ewidencji, o której mowa w art. 41 ust. 4 pkt 2 ustawy o emeryturach pomostowych, ani sam fakt opłacania przez pracodawcę składek na (...). Umieszczenie w ewidencji, o której mowa w art. 41 ust. 4 pkt 2 ustawy o emeryturach pomostowych, wskazuje jedynie, że pracownik wykonuje prace na stanowisku, na którym jest wykonywana praca w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, co nie jest równoznaczne z tym, że za takiego pracownika pracodawca ma obowiązek opłacania składek. Wskazują na to wyraźnie przepisy art. 41 ust. 1 pkt 2 oraz art. 41 ust. 4 pkt 2 i ust. 6, w których jest mowa o pracownikach, za których jest przewidziany obowiązek opłacania składek, a nie o pracownikach, za których opłaca się składki (zob. wyrok NSA z dnia 26 marca 2015 r. w sprawie I OSK 2378/13).

Świadczenie pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze stale i w pełnym wymiarze czasu pracy stanowi zatem przesłankę przyznania prawa do emerytury pomostowej, w związku z czym okoliczność ta będzie podlegała badaniu dopiero w sprawie zainicjowanej wnioskiem ubezpieczonego o przyznanie prawa do tego świadczenia.

Skoro zatem stwierdzenie obowiązku opłacania składek na Fundusz Emerytur Pomostowych nie wpływa w żaden sposób na sytuację prawną wnioskodawcy, to niewątpliwie nie jest on uprawniony do zgłoszenia wniosku o wszczęcie postępowania w tym przedmiocie, a którego stronami jest płatnik i ZUS. Dlatego też postępowanie dowodowe prowadzone przez Sąd I instancji, a w szczególności dowód z opinii biegłego z zakresu BHP nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. W konsekwencji nie było również potrzeby odnoszenia się do zarzutów sformułowanych w obu apelacjach, które ukierunkowane były na podważenie prawidłowości postępowania dowodowego oraz stanowiska Sądu Okręgowego co do zasadności uznania pracy świadczonej przez wnioskodawcę jako pracy o szczególnym charakterze, a to nie mogło być przedmiotem oceny w niniejszej sprawie.

Wobec niespełnienia przesłanek z art. 38 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z art. 40 ust. 7 ustawy o emeryturach pomostowych, należało ocenić zaskarżoną decyzję pozwanego organu rentowego jako prawidłową i tym samym odwołanie jako bezzasadne, winno ulec oddaleniu w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W tym stanie rzeczy, wobec naruszenia przez Sąd Okręgowy przepisów prawa materialnego powołanych powyżej, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że oddalił odwołanie, a w

konsekwencji tego zmienił również rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania przed Sądem I instancji, kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy, a wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. oraz uwzględniając art. 98 § 3 i 99 k.p.c. oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (w brzmieniu pierwotnym znajdującym zastosowanie w niniejszej sprawie z uwagi na chwilę wszczęcia postępowania). Wobec powyższego, w ramach zmiany zaskarżonego wyroku Sąd Apelacyjny zasądził od odwołującego na rzecz pozwanego organu rentowego kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego zapadło na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i art. 99 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. przy uwzględnieniu § 9 ust. 2 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 2 powołanego powyżej rozporządzenia. Dlatego też Sąd Apelacyjny zasądził od odwołującego na rzecz pozwanego organu rentowego oraz zainteresowanego płatnika składek po 270 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym (w tym zwrot opłaty od apelacji).

del. SSO Roman Walewski	SSA Marta Sawińska	SSA Małgorzata Woźniak-Zendran
-------------------------	--------------------	--------------------------------